

Forn de mas Forts

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Veïnat de Santa Susanna. Urbanització Refugis del Montseny
Emplaçament Per un corriol que neix al carrer de davant l'accés a l'antiga piscina dels Refugis del Montseny.
Alçada: 426 m

Coordenades:

Latitud: 41.71685
Longitud: 2.40005
UTM Est (X): 450094
UTM Nord (Y): 4618513

Classificació

Número de fitxa 08234-305
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En estat d'abandó.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08234A007000100000IU
Fitxes associades:
[Mas Forts](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dl., 04/04/2016 - 02:00

Descripció

Forn de calç, parcialment destruït, de planta circular i excavat al sòl natural. Es troba situat a ponent de mas Forts, a la zona de la sureda homònima.

Només conserva la part interna, formada per una estructura de diàmetre circular i cilíndric, excavada al sòl. Les seves mesures aproximades són 4 m de diàmetre per 2 m de profunditat. En destaca la presència d'una banqueteta.

La seva datació correspon a un ventall cronològic força ampli, ja que aquest tipus d'estructures s'utilitzaven des d'època moderna, normalment associades a obres de reforma d'alguna masia, fins a meitat de la dècada dels anys 50 del segle XX.

Història

El forn de calç és una estructura parcialment construïda, que consisteix en una cavitat excavada en part al terreny natural, limitada lateralment per una paret engruixida de pedres, i coberta, per la part superior, amb una cúpula formada per una capa de pedres, llenya i terra. Hi ha dues obertures, una inferior, per tal d'alimentar el foc, i una superior, per tal de que surti el fum i per a dipositar-hi les pedres calcàries amb les que es fa la calç.

La cocció que permet la transformació de la pedra calcària a la calç viva es produeix a uns 1.000 °C, i es duu a terme mitjançant feixos de llenya cremats en somort durant deu o dotze dies. La calç viva s'utilitza per a fer morter, que és la barreja de calç, sorra i grava, i es fa servir com a element d'unió del material constructiu; i la calç morta es fa servir principalment per emblanquinar les cases.

Els forns de calç van ser utilitzats des de l'època moderna fins a meitat de la dècada dels anys 50 del segle XX.

